

इतीमानि रूपाणि अधिकान्यत्रेति विशेषः । ^Aपटन् ।

(961) “पट भाषार्थः” (X-चुरादि:-1753. सक. सेद्. उभ.)

आस्वदीयः ।

‘भाषार्थे पाटयेद् ग्रन्थे पटयेद् गमने पटेत् ॥’ (श्लो. 76) इति देवः ।

पाटकः-टिका, पिपाटयिषकः-षिका; पाटयिता-त्री, पिपाटयिषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि चौरादिककालयतिवत् (175) ज्ञेयानि ।

(962) “पट ग्रन्थे” (X-चुरादि:-1857. सक. सेद्. उभ.) अदन्तः

‘भाषार्थे पाटयेद् ग्रन्थे पटयेद् गमने पटेत् ॥’ (श्लो. 76) इति देवः ।

¹पटकः-टिका, पिपाटयिषकः-षिका, पटयिता-त्री, पिपाटयिषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककलयतिवत् (176) ज्ञेयानि । ^Bप्रपटय्य ।

(963) “पठ व्यक्तायां वाचि” (I-भ्वादि:-330. सक. सेद्. पर.)

पाठकः-ठिका, पाठकः-ठिका, पिपठिषकः-षिका, पापठकः-ठिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककठतिवत् (148) ज्ञेयानि । निपठः² निपाठः, निपठितिः³, इमानि रूपाणि अधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(964) “पडि गतौ” (I-भ्वादि:-281. सक. सेद्. आत्म.)

पण्डकः-ण्डिका, पण्डकः-ण्डिका, पिपण्डिषकः-षिका, पापण्डकः-ण्डिका; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककण्ठतिवत् (149) ज्ञेयानि । ⁴पण्डा, ⁵गोष्ठेपण्डः, अस्य घातोः इमे रूपे अधिके इति ज्ञेयम् ।

1. अत्र अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वात् सर्वत्र उपधावृद्धिर्न ।

2. ‘नौ गदनदपठस्वनः’ (3-3-64) इति करणे वा अप प्रत्ययः ।

3. क्तिनि, ‘तितुत्र—’ (7-2-9) इति इग्निषेधे प्राप्ते ‘अग्रहादीनामिति वक्तव्यम्’ (वा. 7-2-9) इति इद् भवति ।

4. स्त्रियां भावादौ ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इत्यप्रत्ययः । पण्डा=मतिः ज्ञानं च, गत्यर्थानां ज्ञानार्थत्वात् । ‘तदस्य संजातं तारकादिभ्यः—’ (5-2-36) इतीतच्प्रत्यये पण्डितः इति रूपम् ।

5. पण्डतीति पण्डः । पचाद्यच् । क्षेपे गम्ये गोष्ठेपण्ड इति ‘पात्रेसमितादयश्च’ (2-1-48) इत्यत्र निपातनात् सप्तम्या अलुक् ।

A. ‘अम्बेटकैश्चाकटुचाडुभाषितैरटैः पट्टसंरटिताज्जनोत्करैः ॥’ धा. का. 1.39.

B. ‘क्रुद्धेनाकथि चाप्यवर्यगणने शरूयेन भोः श्वरूयतां

मन्त्री तौ प्रपटय्य पाशवटनैः पापौ विरह्यौ पुरात् ।’ धा. का. 3-53.